

SIGNATURA CIENTÍFICA: NOM I FILIACIÓ INSTITUCIONAL

(març 2022)

1.	Què és la signatura científica	1
1.1.	Importància de la signatura científica	1
1.2.	Recomanació de la Universitat	2
1.3.	A qui s'adreça	2
2.	Nom personal	2
2.1	Tria del nom personal	2
2.2	Formes compostes recomanades	3
2.3	Identificadors personals	3
2.4	Corresponding author (autor de correspondència)	3
2.5	Per saber-ne més	4
3.	Filiació institucional	4
3.1.	Nom de la Universitat	4
3.2.	Estructura de la filiació	4
3.3.	Filiació múltiple	5

1. Què és la signatura científica

La **signatura científica** és la formulació que fan servir els investigadors i investigadores de qualsevol àmbit del saber, per identificar-se en les publicacions i altres productes de la seva recerca o activitat acadèmica i està formada pel nom personal i la filiació institucional. Aquesta filiació pot ser única o múltiple i, a la vegada, pot estar condicionada al tipus de vinculació o a una situació de mobilitat.

1.1. Importància de la signatura científica

L'ús d'una signatura científica **normalitzada** que sigui **correcta** des del punt de vista formal és fonamental per què l'**autoria** de les publicacions i altres productes sigui reconeguda de manera inconfusible i, alhora, perquè la producció científica i acadèmica de la Universitat quedi recollida de manera adient en les **bases de dades i rànquings** internacionals. En concret, es vol aconseguir que:

- el **nom personal** tingui una forma **normalitzada i unívoca**, per tal que les bases de dades bibliogràfiques i els motors de cerca indexin i comptabilitzin les publicacions correctament

- la Universitat Pompeu Fabra i, si escau, els centres i/o figures de recerca vinculats, aparegui **sempre citada** a totes les publicacions i altres productes de la recerca o activitat acadèmica dels membres de la comunitat universitària
- la **filiació** institucional tingui una forma **normalitzada** per tal que les bases de dades bibliogràfiques i els motors de cerca indexin la publicació correctament

1.2. Recomanació de la Universitat

Per assolir aquests objectius cal, a l'hora d'expressar el nom personal i la filiació institucional, seguir unes **pautes determinades** que són descrites en detall en aquesta guia. L'ús d'aquestes pautes en tota publicació o altre producte de recerca assegura una signatura científica normalitzada i correcta composta de nom personal i filiació institucional.

Quan el personal investigador de la universitat faci divulgació relacionada amb la seva àrea d'expertesa als mitjans de comunicació (premsa escrita, televisions, ràdios, etc.) també ha de fer constar la seva adscripció a la Universitat. En el cas que el PDI a més de la UPF, tingui altres adscripcions, seria recomanable poder fer-les constar totes. Veure exemples a l'annex.

1.3. A qui s'adreça

Tot el personal docent i investigador ha de fer constar la Universitat Pompeu Fabra com a filiació institucional en la seva signatura científica a totes les seves publicacions (i altres productes), ja siguin derivades d'activitats de recerca, docència, gestió o divulgació.

Això inclou:

- El personal docent i investigador, inclòs el personal predoctoral en formació, i el personal de suport a la recerca
- El personal vinculat a tots els programes i convocatòries de recerca, ja siguin d'abast català, estatal, europeu o internacional (exemples: Beatriu de Pinós, Ramón y Cajal, Marie Curie)
- Investigadors i investigadores vinculades a la Universitat mitjançant programes específics, com és per exemple ICREA
- El personal docent i investigador visitant d'altres universitat o centres de recerca
- El personal docent i investigador de centres adscrits vinculats a la Universitat

Vegeu els apartats [Nom personal](#) i [Filiació institucional](#) per construir la vostra signatura científica

2. Nom personal

2.1 Tria del nom personal

La tria de la formulació del nom personal a l'hora de signar les publicacions és summament important. A l'hora de fer aquesta tria cal posar-hi els cinc sentits. La falta de normalització a l'hora de signar (l'ús de més d'una signatura, la utilització d'un nom

massa comú), pot afectar negativament el valor d'indicadors com el nombre de cites o l'índex H. Per tant, és recomanable:

- fer servir la mateixa forma exacta del nom a totes les publicacions i altres productes
- fer servir una formulació que sigui com més singular millor

Cal tenir en compte que en la indexació que fan les principals bases de dades bibliogràfiques internacionals, com Web of Science o Scopus, es considera que, en el nom personal, el cognom és el mot que apareix darrere; els elements restants s'abreugen amb la lletra inicial.

2.2 Formes compostes recomanades

Tot seguit teniu alguns exemples de formes compostes recomanades:

Noms de pila

Forma original: Maria del Carme

Formes recomanades: Maria C., Maria-del-Carme, Maria-del-C., M.-del-Carme, Maria del-Carme.

Forma original: Josep Maria

Formes recomanades: Josep-Maria, Josep-M., J.-M.

Cognoms

Forma original: Pere Recasens de la Vega

Formes recomanades: Pere Recasens, Pere Recasens-de-la-Vega, Pere Recasens-Vega

Forma original: Maria Dinarès i Turell

Formes recomanades: Maria Dinarès, Maria Dinarès-i-Turell, Maria Dinarès-Turell

2.3 Identificadors personals

És essencial, també, disposar dels diversos identificadors personals que acrediten la identitat d'un investigador o investigadora de manera unívoca, com són *ORCID*, *Scopus*, *Publons* (*Web of Science*, *abans ResearcherID*) i *Google Scholar Profile* (consulteu també la guia [Avaluar i acreditar la publicació científica: Investigadors](#)).

2.4 Corresponding author (autor de correspondència)

Quan algun membre de de la comunitat universitària de la Universitat Pompeu Fabra sigui **l'autor o autora de correspondència** (*corresponding author*) en una publicació científica és convenient que també s'identifiqui utilitzant el seu *correu institucional UPF* (@upf.edu).

2.5 Per saber-ne més

A la [Propuesta de manual de ayuda a los investigadores españoles para la normalización del nombre de autores e instituciones en las publicaciones científicas](#), elaborada per la FECYT, hi trobareu més exemples.

3. Filiació institucional

3.1. Nom de la Universitat

En la filiació institucional, el nom oficial de la Universitat és Universitat Pompeu Fabra, en català i sense traduir-ho a altres llengües, tal i com estableixen els [Criteris Lingüístics de la UPF](#)

S'ofereixen quatre opcions vàlides per citar la filiació institucional:

- Universitat Pompeu Fabra
- Universitat Pompeu Fabra (UPF)
- Univ. Pompeu Fabra
- Univ. Pompeu Fabra (UPF)

El personal investigador de la Universitat ha de fer constar la seva vinculació a la Universitat fent servir aquesta formulació tant en la seva producció científica com en els seus identificadors personals (*ORCID*, *Scopus*, *Publons (Web of Science)* i *Google Scholar Profile*).

En cas que també es vulgui indicar l'adreça es recomanen les formes següents:

- Campus de la Ciutadella: Ramon Trias Fargas, 25-27, E-08005 Barcelona
- Campus del Poblenou: Roc Boronat, 138, E-08018 Barcelona
- Campus del Mar: Doctor Aiguader, 88, E-08003 Barcelona

Si es vol indicar també el país, es recomana posar-lo **sempre en anglès**.

3.2. Estructura de la filiació

Es poden ampliar les dades de la filiació precedint el nom de la Universitat amb el nom del departament, centre de recerca o unitat de recerca a la que es pertanyi. A diferència del nom de la Universitat aquests nivells de filiació sí es poden traduir a altres llengües, si cal.

Recomanem seguir el següent nivell d'estructura, de més petit a més gran:

- Laboratori de recerca
- Grup de recerca
- Centre Específic de Recerca
- Departament

Exemples:

- Departament d'Economia i Empresa, Universitat Pompeu Fabra (UPF)
- Grup de Recerca de Tecnologies Interactives (GTI), Universitat Pompeu Fabra
- Cognition and Brain Research Unit, Univ. Pompeu Fabra (UPF)
- CER Institute for Applied Linguistics (IULA), Univ. Pompeu Fabra
- Neurophar, Genetics and Neurosciences, Department of Medicine and Life Sciences, Universitat Pompeu Fabra

3.3. Filiació múltiple

En el cas que el personal investigador vulgui fer constar en la filiació la pertinença a més d'un departament o grup o unitat de recerca de la Universitat, o d'una altra institució es recomana fer-ho informant per separat de cadascuna de les figures de recerca a les quals pertany.

1- Més d'un departament o grup de recerca de la UPF

Nom i Cognoms [1] [2] [3]

[1] Department of Information and Communication Technologies, Univ. Pompeu Fabra (UPF)

[2] Wireless Communications Research Group (WiCom), Univ. Pompeu Fabra (UPF)

[3] Department of Electrical Engineering, Stanford University

2- UPF i centre de recerca

Forma correcta:

[1] Departament of Political and Social Sciences, Universitat Pompeu Fabra

[2] Institut Barcelona d'Estudis Internacionals (IBEI)

Forma incorrecta:

Universitat Pompeu Fabra, Institut Barcelona d'Estudis Internacionals

3- UPF i centre docent adscrit

[1] Escola Superior de Ciències de la Salut, Tecnocampus

[2] Universitat Pompeu Fabra

Forma incorrecta:

Universitat Pompeu Fabra, Escola Superior de Ciències de la Salut, Tecnocampus

4- UPF i ICREA

Forma correcta:

[1] Universitat Pompeu Fabra

[2] Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats

També és correcte fer servir la forma abreujada: ICREA.

Forma incorrecta:

ICREA/Universitat Pompeu Fabra

5- Investigadors predoctorals en Doctorats Industrials

Forma correcta:

[1] Universitat Pompeu Fabra [2]

[Nom empresa], [Ciutat], [País]

Forma incorrecta:

Universitat Pompeu Fabra/ [Nom empresa]

6- Investigadors visitants a la UPF

Forma correcta:

[1] [Nom universitat d'origen]

[2] Universitat Pompeu Fabra

Forma incorrecta:

[Nom universitat d'origen], Universitat Pompeu Fabra

7- Estades de recerca de membres de la UPF

Forma correcta:

[1] Universitat Pompeu Fabra

[2] [Nom universitat de destí]

Forma incorrecta:

Universitat Pompeu Fabra, [Nom universitat de destí]

8- Centres mixtos, depenent de diverses institucions

Forma correcta

[1] [Nom del centre]

[2] Universitat Pompeu Fabra

Forma incorrecta:

[Nom del centre], Universitat Pompeu Fabra

Annex

Exemples de signatura en els mitjans de comunicació

ara

12/02/22

El vaixell de Jeff Bezos

ESTER OLIVERAS

ECONOMISTA I VICERECTORA DE LA UPF

Els rics cada vegada són més rics. Ho afirma el darrer informe d'Oxfam, que estima que els 10 homes més rics del món han duplicat la seva fortuna. I sí, tots són homes. Però cal puntualitzar que una cosa és la riquesa i una altra els ingressos. Així ho expliquen tots els llibres que parlen d'assolir la llibertat financera, o de fer-se milionari abans dels 40: posen èmfasi en el fet que és necessari gastar poc i invertir els estalvis en actius diversificats –la riquesa– que donin un rendiment –els ingressos– per arribar a tenir un sou sense treballar. És el que s'anomena viure de rendes.

Un article publicat recentment pel Nobel d'economia Paul Krugman matisa que, tot i que

TRIBUNA

Guillem López-Casasnovas

Catedràtic d'Economia de la UPF

Polítiques de tòpics

Suposo que és per mandra que s'utilitzen tant els tòpics quan es parla de polítiques públiques. Diem així que "Suècia és el bressol de les polítiques socials progressistes" i ens quedem tan amples. Afirmem que finançar un servei públic amb impostos és sempre més equitatiu que fer-ho amb cotitzacions i mirem malament qui s'atreveixi a estar-hi en contra. Parlem de taxes universitàries i les donem per bones, però si esmentem els copagaments posem el crit al cel. Una despesa que veiem i no ens agrada la critiquem; si va per deducció fiscal, que ignorem, callem. Si hom qüestiona l'universalisme per bé que és més selectiu en prestacions, ja se l'acusa d'enterador de l'estat del benestar. Proclamem l'equitat d'accés i donem per feta la igualtat de resultats, en un clar prejudici supremacista.

Un d'aquests mantres molt utilitzat en tot temps i lloc és que la redistribució a Espanya la fan els impostos i que la progressi-